

E-atâta-ntunerice și ceață în jur, Un drum nu găsesc... e zadarnic... Sunt neguri în
juru-mi... e fum Și-o
tăcere ce doare amarnic...

Rătăcesc prin beznă și-abis,

E-o vrajă ce-n neștire mă poartă...

Nu știu de-i aievea ori vis

Și m-apasă aripi de piatră...

Ochii-mi rotesc ca un vultur flămând,

Chinuiți de dor de lumină...

Mi-e zborul pierdut între cer și pământ

Și-n tăcere doar gândul suspină...

M-am pierdut... mă opresc și-aproape sfârșesc,

Dar o voce se-aude departe:

„Caută-n tine ! Ai să găsești

Flacăra – Lumină în noapte ! "

Și vocea aceasta-mi pătrunde în gând,

Mă-nvălui în șoaptele-i sfinte...

Mă cuprinde ecoul... ecoul ei sfânt

Mă ridică... și merg înainte...